

[Duetoft]

ver, at danskerne selv husker deres kultur, og det er det, vi gerne vil være behjælpelige med, både i uddannelsespolitikken og i kulturpolitikken. Vi har tordnet mod folkeskolelove den ene gang efter den anden – det ved fru Pia Kjærsgaard også – hvor f.eks. historieundervisningen er blevet forringet, for historien er fundamentet for, at mennesker forstår, hvorfra de kommer.

Så vi er ikke bange for eller ser ikke nedlæggende til danskheden. Nej, vi tror nemlig, at danskheden er stærk nok til at klare sig, mens fru Pia Kjærsgaard er så bange for, at danskheden er så svag, at den kun kan klare sig, hvis den bliver pakket ind i vat. Vi er uenige.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det har aldrig nogen sinde hverken været min eller Fremskridtspartiets opfattelse at pakke nogen ind i vat. Jeg skal tilføje, at jeg heller aldrig selv nogen sinde er blevet pakket ind i vat.

Men hr. Duetoft går for vidt. Jeg skal endnu engang tage afstand fra hr. Duetofts udlægning af Fremskridtspartiets politik. Hr. Duetoft har ikke forstået den, selv efter mange år i Folketinget. Selv efter mange debatter i Folketinget vil eller kan hr. Duetoft ikke forstå, at der er nogle, der ønsker at varetage de interesser, som danskerne har sat i hvert fald mig her ind i Folketinget for at varetage.

Og det har intet at gøre med hverken menneskesyn eller at pakke nogen ind i vat og bomuld. Nej! Jeg skal så skarpt, som jeg overhovedet kan fra denne talerstol, tage afstand fra hr. Duetofts udtalelser. Jeg vil næsten tillade mig at kalde det noget, der nærmer sig racisme over for et politisk parti!

Anden næstformand (Henning Grove):

Vi går nu videre i ordførerrækken.

Bilgrav-Nielsen (RV):

For nu at vende tilbage til temaet, som er på dagsordenen i dag, jeg vil gerne begynde med at byde regeringen velkommen. Den er ret imponerende. Særlig fronten er fin. En ny statsminister, som har vist, at han kunne håndtere en forhandlingssituation helt perfekt. Et par kvinder, som har gjort sig stærkt gældende i

dansk politik, er også på forreste række. Dertil Danmarks hidtil yngste minister, oven i købet på energiministerposten – vel nok et af Danmarks bedste ministerier.

Årsagen til, at det er kommet til en ny regeringsdannelse, kan vi godt gå let hen over. Årsagen er vist uddebatteret. Men for en ordens skyld skal jeg bare konstatere, at årsagen var den simple, at den gamle regering gik af.

Det har hele tiden været Det Radikale Venstres holdning, at kom det dertil, at den tidligere statsminister ikke ønskede at fortsætte, måtte der en dronningerunde til, før man igen besatte ministerposter. Det er ikke et nyt ønske fra Det Radikale Venstre, at man bør gå frem efter denne metode. Det har vi fremført tidligere, men det er meget sjældent, at det er lykkedes. Det er i hvert fald aldrig lykkedes i så vidt omfang som denne gang.

Der blev virkelig ført forhandlinger om et regeringsgrundlag, før der blev forhandlet om regeringsdannelsen, og vi i Det Radikale Venstre er ret imponeret over det forløb, forhandlingerne havde: stille og roligt, fra punkt til punkt, fra sag til sag. Uanset al den tummel, vi i mellemtiden oplevede blandt de tidligere regeringspartier, gik sagen sin rolige gang og fik en meget fin afslutning.

Vi vil gerne takke den nye statsminister for håndteringen af denne sag. Vi er sikre på, at det betyder, at også de vanskeligheder, der vil opstå – det gør der for enhver regering i et regeringssamarbejde – vil blive håndteret med den samme snilde og med den samme gensidige tillid blandt vore politiske ledere i regeringen.

Den placering, som Det Radikale Venstre har fået, er vi kommet til efter grundige overvejelser, for ét er jo at forhandle et regeringsgrundlag på plads, noget andet er at tage stilling til, hvorvidt man selv som parti skal indtræde i en regering. Det siger sig selv, at i et parti som Det Radikale Venstre med få mandater, relativt, må man altid gøre sig overvejelser om, hvor indflydelsen er stærkest. Vi var ikke i tvivl om, da forhandlingsgrundlaget var på plads, at det forhandlingsgrundlag burde føre til, at vi selv var med, og jeg er overbevist om, at samtlige fire partier bag forhandlingsresultatet har den fornemmelse i dag, at dette er et flot stykke fællesgods, som vi også i fællesskab vil forsvare og vil bruge som grundlag for